

calculada i perfecta, convertint els personatges en víctimes i joguets llurs, talment com insectes presoners en els teixits d'una teleranya.

No'ns plau, naturalment, el teatre de Sardou. Creiem que'l teatre queda perjudicat amb un excès de trama, perquè no dona temps a que sorgeixin els conflictes espirituals. Al revés del cine, en el qual la trama i el moviment constitueixen el principal encant de les pel·lícules.

En els drames de Sardou hi ha sempre, però, una heroïna. Aquesta circumstància tempta a les grans actrius, i aprofiten, per a lluïment personal, el pedestal magnífic que ofereixen aquestes obres.

Difícilment pot superar-se el lluïment de Mimi Aguglia en l'interpretació de *Fedora*. Magestuosa en la figura, esplèndida en el vestuari, sumptuosa en les joies, la màxima expressió en el temperament, que li permet donar un insuperable relleu en els esclats de passió que provoquen en l'heroïna tot aquell agombolament de fets desgraciats que arriben a destruir la seva vida. Fou una encarnació càlida de la gran heroïna, coronada per una caiguda aparatosa en el moment de la mort, en el qual, després de desplomar-se, rodola d'una manera emo-

cionant devallant l'escalinata posada al fons de l'escena.

No cal dir que Mimi Aguglia ha sigut aclamada pel nostre públic. Ha reconegut en ella una de les més grans tràgiques contemporànies. Es una llàstima, però,—i així's reconeixia unànimement—que un treball tan meritós, tan genial, és descompongui donant vida a obres de tan poca solvència artística, o tan allunyades de ço que constitueix el teatre modern, el més interessant per a nosaltres. Fora d'aquest teatre, solament transigim amb aquelles obres clàssiques que viuen encare perquè contenen gèrmens indubitables d'immortalitat.

Dels qui secunden a la Mimi Aguglia, Gómez de la Vega ens produí una excel·lent impressió. Es un bon actor. Així mateix ens plagueren força els senyors De la Somera, Domínguez i Rodríguez, i senyores Morla, Monreal i Durán.

La presentació fou forsa cuidada. Una vegada més hem de lloar a l'Empresa del teatre Bartrina, on s'han celebrat aquestes funcions, per la preocupació constant que demostra per a que les manifestacions d'art teatral no s'extingeixin en nostra ciutat, fent desfilar pel seu escenari les companyies de més prestigi artístic.

A. MARTI BAIGES

I

EL ROURE

*Dessota el roure passaré la sesta
perquè del vent i el sol sigui axopluc,
i en depertar-me, el vegi amb mi que resta
encara amb una faç, a cada nuc.*

*Que l'herba aquí m'amoixarà la testa
i el falziot em rondarà poruc
i oloraré la mel de la ginesta
que fa una olor que torna el somni astruc.*

*Per les esquerdes de la seva escorça
em mostra el pit com un senyal de força
i de sa copa els rinxols va desfent*

*Potser oculta dins sa cabellera,
—on el fulgor del sol hi reverbera—
sinó una forma humana, un pensament.*

FIDEL S. RIU